

Llinatge	Etimologia i origen
ABRÍ	Nom germànic, derivat de Ebur, senyor.
ABRINES	Nom germànic
ADROVER	Nom germànic. De Adroar, pare del poble. Al s. IX està documentat a Banyoles.
AGUILAR	nom antic d'una muntanya situada prop de Barcelona. Lloc alt que visita l'àguila.
AGUILÓ	Topònim català, poblet al cim d'una muntanya del municipi de Santa Coloma de Queralt.
ALBERTÍ	Derivat d'Albert. Equival a l'italià Alberti.
ALBONS	És dubtós si ve del nom personal llatí Albone o del plural de albó, espiga de la porrasa. Topònim català. Nom d'un poble del partit judicial de Girona
ALCANYÍS	Topònim de la ciutat aragonesa d'Alcañiz.
ALCOVER	Topònim català. Nom de la vila d'Alcover, en el Camp de Tarragona, partit judicial de Valls.
ALEMANY	Gentilici, natural d'Alemanya. Nom personal del grec Alamar. Alguns venen de França.
ALENYÀ	vila del Rosselló.
ALOMAR	Nom germànic Aldemar, vell famós.
ALORDA	Topònim català. Santa Creu d'Ordal (antic municipi del Pla del Llobregat). Olopte (poblet de la Cerdanya)
ALÒS	Topònim català. Nom de dues poblacions: Alòs de Balaguer i Alós d'Ísil.
ALOU	Dret que es paga pel traspàs del domini útil al senyor del domini directe. Lloc del municipi de Sant Agustí de Lluçanès, a 22 km. de Vic.
ALZAMORA (Alsamora)	Topònim català. Nom d'un poblet de la Conca de Tremp.
ALZINA (Alcina)	Nom de l'arbre que fa aglans. Topònim de 4 llogarets de Catalunya.
AMAT	Nom d'origen romà.
AMENGUAL	De Ermingaus, compost de dos noms de divinitats germàniques.
AMER	Topònim català. Nom d'un poble del Gironès (Amé).
AMETLLER	Nom de l'arbre que fa ametlles.
AMORÓS	Ermida del terme de Freixenet.
ANDREU	Nom que significa home viril.
ANGLADA	Topònim català. Llogaret del municipi d'Esponellà (Girona),
ANGRERA	Topònim català. Nom de riu, afluent del Francolí.
ANTICH	Aban era nom, correspon a Antioco, sant enterrat a Sardenya.
ARBOÇ (Arbós)	Arbre que fa arboces. Vila a 35 km de Tarragona.
ARBONA	Topònim francès de Narbona, ciutat occitana, amb pèrdua de la N inicial.

Llinatge	Etimologia i origen
ARBÚCIES	Topònim català. Vila abaix del Montseny, província de Girona.
ARBÓS	Topònim català. Nom de la població L'Arbós (Alt Penededés).
ARMADANS	Nom germànic
ARMENGOL	De Ermingaus, compost de dos noms de divinitats germàniques.
ARNAU	Nom propi derivat del germànic Arnoald, àguila governant.
ARROM	De l'àrabar-rom, el cristià.
ARTÈS	Topònim català. Vila propera a Manresa.
ARTIGUES	Plural d'artiga, terra rompuda per ésser conrad i amb les herbes cremades. Del gàl·lic Artica.
BAGUR	Topònim català. Vila al nord de Palafrugell.
BALAGUER	Topònim català. Nom de la ciutat principal de la comarca de la Noguera, a 28 km de Lleida.
BALLESTER	Ofici. Fabricant de ballestes o guerrer armat de ballesta.
BANÚS	Del cognom celta Banucius.
BARBERÀ (Barbarà)	Topònim català. Nom d'un poble del Vallès i d'una vila prop de Montblanc.
BARCELÓ	Era nom. Alguns procedeixen de Marsella.
BATLE	Del llatí Bajulus, carregat, que en l'edat mitja passà a significar encarregat. Jutge i alcalde.
BAUÇA	D'un adjectiu antic bausà, beneït o enganyador ?. De l'occità baussan, cavall ratllat de dos colors?.
BELLOTO	Llinatge originari de Gènova. Existeix a Mallorca des del segle XVII.
BENNÀSSER	Llinatge adoptat pels fills de Ben Abet (s. XIII). Vingueren a Mallorca amb els bizantins.
BERENGUER	Nom germànic. De Beringar, compost.
BERGA	Topònim català. Nom de la ciutat que presideix la comarca del Berguedà.
BERNAT	Nom de sant. Del germànic Berinhard, onso fort.
BERTRAN (Beltran)	Nom germànic
BESALÚ	Topònim català. Vila a l'est d'Olot.
BESTARD	De bastard, fill il·legítim.
BINIMELIS	En àrab significa fills de Malih. Nom d'una possessió de Manacor.
BISBAL	Nom antic de Bilbao. La Bisbal és una vila de l'Empordà, una altra del Penedés i altra del Priorat.
BISQUERRA	Del cognom basc Bizcarra, que ve del basc Bizcar, muntanola llarguera.
BLANES	Topònim català. Nom d'una vila del litoral de la Selva.
BLASCO	Topònim aragonés. Llogaret de la província d'Osca.

Llinatge	Etimologia i origen
BOADA (Buades)	Topònim català. Llogaret del partit d'Olot, municipi de Les Preses, casariu de la Baronia de Lavansa ...
BOADELLA	Municipi de l'Alt Empordà, partit judicial de Figueres: Boadella d'Empordà.
BOIX	Nom d'arbre.
BONAPART	Família de mercaders procedents de Venècia.
BONET	Pot ser diminutiu de bo. Nom personal emprat per jueus. Venen a la conquesta del Rosselló.
BORDILS	Topònim català. Poble a 9 km de Girona.
BORONAT	Deriva de Bonanat (en bona hora nat)..
BORDOY	Topònim del Conflent. Diminutiu de Bord.
BORRASA	Topònim català. Municipi de l'Alt Empordà: Borrassà.
BOSCANA	Topònim d'una finca de Mallorca
BOSCH	Del substantiu bosc, lloc poblat d'arbres.
BOVER	Guardià de bous.
BRONDO	llinatge existent a Mallorca des del segle XIII i procedent de la illa veneciana deBròndolo.
BRULL	poble a 16 km. de Vic. D'ell deriva Desbrull.
BRUSOTTO	Llinatge italià ja documentat a mallorca al segle XV.
BUJOSA	Derivat col·lectiu de boix, camp de boixos.
BURDILS (Bordils)	Topònim català. Nom d'un poble del Gironès.
BURGUERA	Probablement bosc on abunda el bruc. També podria derivar de Bruguera, topònim català de dos poblets dels municipis de Llagostera i de St. Andreu de Teri..
CABANELLES	Derivat diminutiu de cabanes, construcció rústica provisional, barraca. Municipi de l'Alt Empordà.
CABOT	Augmentatiu de cap.
CABRER	Ofici. Pastor de cabres
CABRERA	nom de diversos poblets catalans.
CAIMARI	Topònim de Mallorca, llogaret al terme de Selva.
CALAFAT	Ofici. Calafatador de barques.
CALAFELL	Topònim català. Nom d'un poble del Penedès.
CALDENTY	Es creu forma contracta de casal d'En Tey o Tell (arbre til·ler).
CALDERS	poble del Pla de Bages.
CALDÉS	Por derivar de Caldes, nom de diverses viles catalanes on hi ha estació termal, o de Calders.
CAMBÓ	Probablement de l'occitàcambon, prada, camp fèrtil.

Llinatge	Etimologia i origen
CAMINALS	Camí estret a través d'un camp.
CAMPINS	Topònim català. Nom d'un poblet al peu del Montseny.
CAMPS	Del substantiu llatí campu.
CÀNAVES (Cànoves)	Topònim català. Nom d'un poblet del Vallès Oriental, a 10 km de Granollers..
CANET	Nom de 5 nuclis de població: Canet de Rosselló, Canet d'Adri, Canet de Mar, Canet lo Roig i Canet de Berenguer.
CÀNOVES	Pot ser del llatí cánabas (tavernes) o contracció decases noves.
CANTALLOPS	Topònim català. Nom d'un poble de l'Alt Empordà, a 10 km al N. de Figueres. Poblets de diversos municipis com Llagostera, Avinyonet ...
CANTARELLES	Del substantiu canterella, gerreta amb broc.
CANYELLES	Vila a 7 km de Vilanova i la Geltrú.
CAPMAY	Municipi de l'Alt Empordà.
CAPO	De capó, gall castrat.
CARBONELL	Diminutiu de carbó. Llogaret de la Cortera de Rames (País Valencià).
CARDELL	Derivat diminutiu de card.
CARDONA	Vila amb important castell a 32 km de Manresa.
CARRIÓ	Topònim castellà, de la vila de Carrión de los Condes.
CASASNOVES	Població aragonesa, de la província d'Osca.
CASELLES	Poblet agregat al municipi d'Empordà.
CASSAY (Cassanyes)	Procedeix del cèltic llatinitzat cassáneum, roureda.
CASTANYER	Del nom de l'arbre que fa castanyes.
CASTELLÓ	Nom de diverses comarques i viles catalanes i valencianes.
CATALÀ	Gentilici, originari de Catalunya.
CATANY	Del nom personal llatí Cattanius
CATEURA	Sembla venir del cognom francès Catoire (del llatí captoria, buc d'abelles).
CATLAR (Callar)	Nom d'una vila del Conflent i altra del Camp de Tarragona.
CERDÀ (Sardà)	Nadiu de Cerdanya.
CENTELLES	Topònim català. Nom d'una vila de la plana de Vic.
CERDÓ (Sardó)	Nom d'ofici en llatí cerdone, sabater. Podria venir de Sardone, nom d'un poble del Rosselló, o de sard .
CIFRE (Sifre)	Nom germànic. De Sigfrid, pau victoriosa.
CIRER	Forma dialectal de cirerer.

Llinatge	Etimologia i origen
CIRERA	Del substantiu cirera, nom de fruita.
CIREROL (Cererol)	Procedeix del català cirera.
CLOS	Terreny tancat.
COLI	Del nom personal francès Coli (reducció del cognom italià Nicoli).
COLOM	Nom de sant Columbano, monjo irlandès del s. V-VI.
COLOMAR	Del llatí columbare, lloc on habiten els coloms.
COLOMBÀS	Plural d'una forma arcaica de colomar.
COLL	Del substantiu coll, pas entre muntanyes. Municipi de l'Alt Urgell (Coll de Nargó), llogaret de la Vall de Boí (Coll).
COMES	Del substantiu coma, depressió planera en terreny de muntanya.
CORBERA	Nom de dos pobles del Rosselló, un del Baix Llobregat i altres, nom d'un serra, d'un santunari...
CORTÈS	De l'adjectiu cortès, que té cortesia.
COSTA	Del substantiu costa, terreny inclinat.
COTONER	Ofici. Fabricant o venedor de cotó.
CRESPÍ	Del cognom italià Crespi, que significa cabells raüls. Nom del santoral.
CREU	Del nom comú creu.

Llinatge	Etimologia i origen
DALMAU	Nom de diversos sants.
DAMETO	Del cognom florentí Dameto, existent a Mallorca ja en el segle XIV.
DAVIU	Nom bíblic. Forma antiga de David.
DANÚS	Del nom llatí tardà Domnucius, derivat de dominus, senyor.
DESPUIG	Grafia aglutinada de del Puig ((com el francès Dupuy). Alguns Puig es transformen més tard en Despuig.
DEYÀ	Nom d'un poble de la costa nord de Mallorca.
DEZCALLAR	L'article des i Catlar (veure)
DOLÇ (Dols)	De l'adjectiu dolç.
DOMENGE	Dia de la setmana (diumenge) o del nom Domènec (Domingo).
DURAN	Nom personal. L'empraven jueus i també és nom germànic. Per alguns ve de l'italià Durante (Dante).
ESCALES	Plural del substantiu escala.
ESPANYOL	Si bé sembla gentilici (nadiu d'Espanya), alguns venen de França.
ESTADES	Plural d'estada, habitació on es pot habitar.
ESTALELLA	Derivat d'estel. Possessió de Lluçmajor.
ESTARÀS	Topònim de la Segarra. A Itàlia hi ha el cornom Starace.
ESTARELLES	Probablement diminutiu de Estela, estrella.
ESTELRICH	Podria deriva d'Estarlich, nom català d'Àustria (Ostelrich en alemany) o d'Hostalrich, vila catalana.
FÀBREGUES	Del llatí fàbrica, lloc de fabricació.
FEBRER	Nom del segon mes de l'any.
FELANI	Nom d'origen napolità.
FELIU	De Felix, feliç, nom de sants.
FERRÀ	Nom de baptisme, adaptació del germànic Fredenand.
FERRANDELL	Nom derivat, diminutiu de Ferran.
FERRANDO	Nom propi castellà i aragonès equivalent a Fernando o Ferran, del germànic Fredenand.
FERRARI	Típic llinatge italià. Ferrer.
FERRER	Ofici. Qui treballa el ferro.
FERRIOL	Del llatí Ferreolus, nom personal de diversos sants de la Gàl·lia.
FIGUERA (Figueres)	Nom d'arbre i de la ciutat capital de l'Alt Empordà (Figueres)
FIGUEROLA	Municipi del Camp de Tarragona: Figuerola del Camp.

Llinatge	Etimologia i origen
FIOL	Del llatí Filiolus, diminutiu de Filius. Fillol.
FONT (Fons)	Del substantiu font. Les formes Fonts i Fons representen el plural.
FONTANET	Del llatí "fontanetum", lloc abundant de fonts.
FONTIROIG	Grafia aglutinada de Font i Roig, dos cognoms que s'han transmès junts.
FORNARIS	Del cognom italiàFornari
FORNER	Ofici. Qui té un forn.
FORTESA (Forteza)	Del mot arcaicfortesa, fortalesa.
FRANCH	Adjectiu que significa lliure, veraç.
FRAU	Llinatge típic de Sardenya. Variant sarda de Fabbri. Moll considera que és germànic, de Frawi
FRAU	Llinatge originari de Sardenya
FUSTER	Ofici, el que treballa la fusta. Del llatí Fustarius.
FUXÀ	Nom d'un poblet del Baix Empordà.

Llinatge	Etimologia i origen
GALMÉS	Forma plural d'un antic nom de baptisme germànic Galmer, de Waldmer, governant famós.
GALVANY	Antic nom de baptisme d'origen galès.
GAMUNDÍ	De l'àrabgamodí.. També pot ser nom d'origen germànic.
GARAU (Guerau)	Nom equivalent al castellà Gerardo. Moll el considera germànic, de Gairoald.
GARCIA (Garcies)	Cognom ibèric, probablement d'origen basc. Topònim català.
GARÍ	Nom germànic, de Warin, abrigat.
GAYÀ	Probablemen del nom llatí de dona Gaia, o de Gaius (alegre), o de gallus (gal, Francès)
GAYÀ (Gaia)	De l'adjectiu gai, alegre. Podria ser derivat dels prenom llatins Gallius o Gaius.
GELABERT (Gilabert)	Nom germànic, de Gilabert, sageta brillant.
GENER (Janer)	Nom del primer mes de l'any.
GENOVARD	Derivat de Gènova.
GILET	Diminutiu de Gil.
GILI	Genitiu del llatí Aegidii, Gil, ermità del segle VII.
GINARD	Nom propi germànic: Aginard.
GISPERT	Nom germànic. De Gisiperht, brillant per la sageta.
GOMILA	Nom germànic. De guma, home.
GOMIS	Del cognom castellàGómez, derivat del nom de baptismeGome.Alguns venen de Portugal.
GONYALONS	Nom germànic. De Wanilone, derivat del radical wan-, esperança.
GORNALS	Nom germànic. De Warinhald.
GRAU	Segons Moll equival a Garau
GRIMALT	Nom germànic. De Grimoald, que governa l'elm. Llinatge genovès.
GUAITA	Ofici. Qui presta servei de vigilància.
GUAL	Nom germànic. De Wadald, derivat d'un radical que significa caminar, o de Wald (governant i també bosc)
GUARDIOLA	Diminutiu de Guàrdia. És nom de pobles del Penedés, del Pla d'Urgell, del Berguedà, de la Garrotxa...
GÜELL	Nom d'un poble ribagorçà.
GUILABERT (Gilabert)	Nom germànic. De Willaperth, compost de willa, voluntat, i perth, famós.
GUINOVARD	Nom germànic
HOMAR	Pot venir d'Omar, nom personal, o derivat d'om, camp d'oms.
HUGUET (Uguet)	Nom germànic. Diminutiu de Hug.

Llinatge	Etimologia i origen
HUMBERT (Umbert)	Nom germànic. De Hunberht, gegant famós.
ISERN	Nom germànic. De Isarn.

Llinatge	Etimologia i origen
JANER	Veure Gener. Forma més antiga.
JAUME	Nom d'apòstol. Del llatí Jacobus i aquest de l'hebreu Jacob.
JOFRE	Nom germànic. De Gautfrid, pau de Gaut (divinitat germànica). Era prenom al XVI.
JOVER	Ofici. Fabricant de jous o llaurador.
JUAN	Nom de persona d'origen hebreu: Johanan, que significa Déu s'ha apietat.
JUANEDA (Joaneda)	Topònim català. Nom d'un poble de les Garrigues. Juneda, així s'escrivia al XIV.
JULIÀ	Nom, del llatí Julianus i aquest de Julius i Julus.
LLABRÉS	Grafia incorrecta de llebrers, plural de llebrer, que pot ser ca llebrer o caçador de llebres.
LLADÓ (Lledó)	Topònim català de la Garrotxa i de l'Alt Empordà, Lledó. Nom del fruit del lladoner.
LLAMBIÉS	Topònim català. Forma dialectal del nom d'un poble Gironès, Llambilles.
LLANERES (Llaneras)	Ofici. Dellanera, dona que treballa la llana.
LLAUGER (Lleuger)	Pot ser l'adjectiu lleuger o un nom personal germànic (Leudocharius).
LLINÀS	Topònim català. Nom d'una vila del Vallès, procedent del substantiu llinars, camps de lli.
LLITERAS (Lliteres)	No és clar si és aplicació del substantiu llitera o si ve de Llitera, comarca del Ribagorça.
LLOBERA	Del llatí luparia, cau de llops.
LLODRÀ	Nom germànic. De Leudochrammus, derivat de leudi, poble.
LLOFRIU	Topònim català del Baix Empordà.
LLOMPART (Llombart)	Gentilici, nadiu de Llombardia, regió del nord d'Itàlia amb capital a Milà.
LLOPART	Nom germànic
LLOPIS	Del cognom castellà López, derivat del nom de baptisme Lope (fill de Lope). Fill de Llop.
LLULL	Nom germànic. De Lullus. Nom de sant i de diversos personatges germànics.

Llinatge	Etimologia i origen
MAGRANER	Nom de l'arbre que fa magranes.
MAIMÓ	De l'àrab Maimun, nom personal, o dema'mun, fidel, constant.
MAIRATA	Topònim italià, de Macerata, ciutat de l'Itàlia central.
MAJORAL	Ofici. Cap d'un colla de treballadors. Administrador d'una possessió.
MANERA	Forma femenina de l'adjectiu maner, domesticat.
MANRESA	Topònim català. Nom de la ciutat capital del Pla de Bages.
MARCH	Del prenom llatí Marcus, nom d'un evangelista.
MARÍ	Ofici. Home de mar, navegant.
MARIMON	Topònim francès, de Miremont..
MARTÍ	De Martinus, cognom llatí, nom d'un sant bisbe de Tours.
MARTORELL	Topònim català. Nom d'una vila del Pla de Barcelona, d'un poblet de la Selva.
MAS	Del substantiu mas, casa de camp. Del llatí mansus.
MASCARÓ	Derivat de màscara.
MASSANET (Maçanet)	Topònim català. Nom de diverses poblacions. Camp de maçanes.
MASSIP (Macip)	Ofici. Servent, aprenent d'un ofici.
MASSOT	Nom personal. De l'àrab Mas'ud. Diminutiu de mas.
MASSUTÍ	Derivat diminutiu de Massot.
MATAMALES (Matamala)	Topònim català. Matamala es nom de poblets del Capcir, del Ripollès i de la Selva
MATARÓ	Topònim català. Nom d'una ciutat, capital del Maresme.
MATES	Planta silvestre, en plural.
MAURA	Pot ser del llatí maurus, de Mauritania o moro.
MAYMÓ	Nom personal emprat per musulmans i cristians. El 1295 Maymó Peris de Barcelona era mestre d'obres del convent de Sant Domingo de Palma.
MAYOL (Mallol)	Vinya jove.
MAYOL	Ofici. Guardià de vinyà. Guardià dels infants d'una vila. Rebrot de sarment.
MELIÀ	Pot derivar de l'alqueria musulmana Malian o Meià de Sant Joan, o del nom Aemilianus o Manlianus.
MENGOD	Nom germànic. Forma reduïda de Armengot, del germànic Ermingaud.
MERCADER	Ofici. Comerciant.
MESQUIDA	De l'àrab mesgid, mesquita.
MESTRE	Ofici. Home que es dedica a ensenyar.

Llinatge	Etimologia i origen
MIERES	Topònim català. Nom d'un poble de la Garrotxa.
MIR	Nom germànic. De Miro, famós, il·lustre.
MIRALLES	Castell de l'Alt Empordà. Talaia de guaita.
MIRET	Nom germànic. Derivat diminutiu de Mir.
MIRÓ	Nom germànic. De Mirone, cas oblic.
MOIX	De l'adjectiu moix, capficat, suau en aparença, o del substantiu moix (gat).
MOLA	Roda de molí.
MOLINER	Ofici. Qui té cura d'un molí.
MOLL	De l'adjectiu moll, blan.
MOLLET	Topònim català. Nom d'una vila del Vallès i poblets de l'Empordà i del Gironès.
MONTSERRAT (Moserrat)	Topònim català. Nom de la montanya i santuari més famós de Catalunya.
MÓRA	Nom del fruit de la morera.
MORAGUES	Derivat de moro. És llinatge d'origen aragonès.
MORANTA	Nom germànic. Variant de Morant.
MOREY	De Mautius o Mauritius, nom de diversos sants.
MORRO	Del substantiu morro, llavi.
MOYÀ	Pot ser del topònim Moià, vila catalana.
MUDOY	Diminutiu de mut.
MUNAR	Del llatí molinare (molí d'aigua).
MUNTANER	Ofici. Guardià de muntanyes o garrigues.
MUT	De l'adjectiu mut, que no pot parlar.
NADAL	Festa de la nativitat de Jesús. Nom.
NICOLAU	Del nom Nicolaus (d'origen grec) d'un sant del s. III.
NIGORRA (Bigorra)	Topònim francès, de Bigorre, nom d'una comarca de Gascunya.
NOGUERA	Nom d'arbre.
OBRADOR	Pot ser obrer o taller. Del llatí operator.
OLESA (Aulesa, Oleza)	Topònim català. Nom d'una vila del Baix Llobregat i d'un poblet de la comarca del Garraf.
OLIVER	Nom de l'arbre que fa olives. Fou nom personal.
ORDINES (Ordinas)	Probablement del topònim Ordina o Urdina.

Llinatge	Etimologia i origen
ORELL	Del cognom llatí Aurelius, nom de molts de sants. Significa esplèndid, deriva d'aurum, or.
ORFILA	Nom germànic. De Vulfila, derivat de vulf, llop.
ORIOLA	Topònim de la ciutat murciana d'Oriola (castellà Oriola).
ORLANDIS	Del cognom italià Orlandis (genitiu d'Orlando). Els de Mallorca venen de Pisa al segle XV.
ORPÍ	Pot ser el nom d'un poble de la comarca de l'Anoia o a la Baixa Segarra, però n'hem trobat un provinent d'Anglaterra.
ORVAY	Topònim català. Nom d'un poblet del Conflent (?). Derivat d'Orval: municipi de França, planta, ocell (?).

Llinatge	Etimologia i origen
PACS (Pahs, Pax)	Topònim català del Penedès.
PALAU	Edifici gran i suntuós. Topònim de l'Alt Emporda (Palau de Santa Eulàlia), del Pla d'Urgell (Palau d'Anglesola) ...
PALERM	Toònim de la capital de Sicília.
PALMER	Nom que es donava als pelegrins que tornaven de Terra Santa amb una palma
PALOU	Topònim català. Nom de diversos poblets del Vallès, de la Segarra i del Gironès. . Del llatí palatiolu, diminutiu de palatium.
PALLICER (Pellicer)	Ofici. Qui treballa o comercia amb pells.
PARETS	Plural del substantiu paret.
PASTOR	Ofici. Guardador de bestiar.
PERALADA	Municipi de l'Alt Empordà, del partit judicial de Figueres.
PERELLÓ	Topònim català. Nom d'una vila de la Ribera d'Ebre i d'altres llogarets. Nom personal (Perellós)
PICÓ	Podria ser nom germànic, de Bicco, o un derivat del verb moderd+B168 picar.
PICORNELL	Pot ser aplicació del nom d'un bolet.
PIERES (Pieras)	Topònim català. Nom d'una vila d'una comarca de l'Anoia.
PINYA	Nom del fruit del pi.
PIRIS	Del cognom castellà Pérez (derivat de Pero = Pedro).
PISÀ (Pizà)	Gentilici, nadiu de Pisa. Alguns venen de Sardenya (a la part del sud s'hi havia establert pisans).
PLANES	Del llatí planus, pla.
PLANELL	Derivat diminutiu de pla.
PLANES	Del llatí plana, terreny pla.
POL	Del nom llatí Paulus, nom de Sant Pau.
POMAR	Derivat col·lectiu de poma.
PONT	Del substantiu pont.
PORCEL (Porcell)	Del llatí porcellus, diminutiu de porcus, poc.
PORTELL	Del nom comú portell, obertura estreta.
PONS	Nom personal. De Pontius, derivat de Pontus, la mar.
POU	Del substantiu pou.
PRATS	Del nom comú plat.
PROHENS	originari de Provença
PUIG	Del substantiu puig, muntanya.

Llinatge	Etimologia i origen
PUIGDORFILA	Grafia aglutinada de Puig d'Orfila (nom personal).
PUIGSERVER	Grafia aglutinada de puig cerver, puig on hi ha cérvols.
PUIGVERD	Grafia aglutinada de puig verd.
PUJADES	Plural de pujada, costa amunt.
PUJAL	Topònim català. Nom de diversos poblets de la Vall de Ribes, de l'Alt Urgell i del Pallars Sobirà
PUJALS	Topònim català. Nom De dos agregats del municipi de Cornellà del Gironès.
QUADRENY	Tros quadrat de terra destinat al conreu.
QUART	Del cornom llatí Quartus, el quart fill d'una família.
QUEROL	Municipi del Camp de Tarragona.
QUART	Poblacions italianes que estaven a 4 milles d'una població. A Sardenya hi ha Quart...
QUINT	Del cognom llatí Quintus, indicador del cinquè fill d'una família. Venen d'Itàlia.
QUINT	Poblacions italianes que estaven a 5 milles d'una població (Quinto)..
QUINTANA	Extensió de terra de pastura al voltant d'una casa de camp o població.
RAMIS	Nom germànic. De Rami o Ramis, El cognom francès Ramis podria ser variant de Remy (Remigius). Topònim català del Gironès.
RAMON	Nom germànic. De Raginmund, de ragan (consell) i mund (protecció). Nom de diversos sants.
RAMONET	Diminutiu de Ramon.
RAYÓ	Probablement del cognom francès Raillon.
REUS	Topònim català. Nom d'una ciutat del Camp de Tarragona.
REXACH	Sembla venir de -ressiacus, derivat del cognom llatí Resius. Nom d'una localitat catalana desapareguda.
REYNÉS (Reiner)	Plural de Ranier. Nom germànic. De Raginhari, compost de ragan (consell) i hari (exèrcit).
RIBES Ribas)	Topònim català. Nom d'una vila del Ripollès.
RICARD (Ricart)	Nom germànic. De Ricohard, compost de ric (poderós) i hard (dur). Venen de França.
RIERA	Del substantiu riera, riu de poca aigua.
RIGO	Del nom personal italià Arrigo (Enric).
RIPOLL	Topònim català. Nom d'una vila pirenenca amb un famós monestir.
RIUDAVETS	Grafia aglutinada de riu d'avets, riu voretjats d'avets.
RIUTORT	Grafia aglutinada de riu tort.
ROCA	Del nom comú roca.
ROCABERTI	Topònim català. Nom d'una muntanya i un antic castell pirenenc de l'Alt Empordà.

Llinatge	Etimologia i origen
ROCAFULL	Topònim de la població de Roquefeuil, al sud de França.
ROIG	De l'adjectiu roig, vermellós.
ROSES	Població de l'Alt Empordà, del partit judicial de Figueres.
ROSSELLÓ	Nom d'un comtat català ultrapirenaic, avui francès, amb capital a Perpinyà.
ROTGER (Roger)	Nom germànic. De Hrodgaer, compost de hrod (fama) i gair (Ilança). Castellà Rogelio.
ROVIRA	Roureda.
RUBÍ	Topònim català. Nom d'una vila del Vallès occidental.
RULLAN (Rotlan)	Nom germànic. De Hrodland, compost de hrod (glòria) i land (país). Roland.

Llinatge	Etimologia i origen
SABATER	Ofici. Qui fa sabates.
SAGRERA	Del nom comú sagrera, atri d'una església.
SALA	Nom germànic. De Salla, cambra de rebre.
SALAS (Sales)	Del nom comú sala en plural. Sala fou nom personal d'origen germànic.
SALVÀ	Del llatí Silvanus, nom del déu dels boscos.
SALLENT	Topònim català. Nom d'una vila del Pla de Bages.
SAMPOL	Llinatge d'origen genovès. Població catalana de Sant Pol.
SANS	De Sanctius, sant. Nom d'un sant martiritzat a Còrdova al s. IX.
SANTACÍLIA	Contracció de Santa Cecília. És topònim aragonès.
SANXO (Xanxo)	Adaptació ortogràfica de l'aragonès i castellà Sancho (català Sanç).
SARD (Sart)	Gentilici, nadiu de Sardenya.
SASTRE	Ofici. Qui fa vestits.
SAVELLÀ (Zavellà)	Topònim català. Nom d'un poble de la Conca de Barberà.
SBERT	És dubtós si ve del germànic Agisbert o d'Albert.
SEGUÍ	Nom germànic. De Siguwin, compost de sigu (victòria) i win (amic).
SERRA	Pot ser del substantiu serra. És llinatge típic genovès, molts venen de Sardenya.
SERVERA (Cervera)	Topònim català. Nom d'una vila de la Segarra, d'una de l'Alt Maestrat i d'una altra del Vallespir.
SIMÓ	Nom hebreu d'un apòstol.
SIQUIER	Ofici. Encarregat de la sèquia.
SITGES	Plural de sitja, dipòsit subterrani de blat. Nom d'una ciutat catalana prop de Barcelona.
SITJAR	Lloc on hi ha sitges per emmagatzemat gra.
SOLER	Del llatí solarium, derivat desolum, sòl, terreny, solar.
SORELL	Substantiu que designa algunes espècies de peixos.
SUAU	Del llatí suavis, de caràcter dolç.
SUNYER (Suñer)	Nom germànic. De Suniar, derivat de sunis (vertader) o de sunna (sol)
SUREDA	Bosc de surers.
TARONGÍ	Derivat de taronja.
TAULER (teuler)	Ofici. Encarregat de la taula de canvi o fabricant de teules.
TAVERNER	Ofici. Amo de taverna.

Llinatge	Etimologia i origen
TÉRMENS (Termes)	Topònim català. Nom d'una vila del Pla d'Urgell.
TERRADES (Terradas)	Topònim català. Nom d'un poble de la Garrotxa.
TERRADES	Plural del substantiu terrada, terrat gran. Municipi de l'Alt Empordà.
TERRASSA (Tarrassa)	Topònim català. Nom d'una ciutat al Vallès occidental.
TINTORER	Ofici. Tenyidor de teles.
TORELLÓ	Nom d'un antic castell de la Plana de Vic; es conserva com a complement del nom de tres viles.
TORRANDELL	Potser d'una forma llatina "torrencellum", diminutiu de torrent.
TORRELLA (Toroella)	Torroella és topònim de pobles de l'Empordà, del Pla de Bages i del Lluçanès.
TORRENS	Del substantiu torrent, curs d'aigua intermitent.
TORRES	Plural del substantiu torre.
TORTELLA (Tortellà)	Topònim català. Tortellà és el nom d'un poble de la comarca de la Garriga.
TORTELLA	Forma femenina de Tortell, diminutiu de tort.
TORTOSA	Topònim català. Nom d'una ciutat capital de la Ribera d'Ebre.
TOUS	Nom d'un poble de la Segarra i d'un municipi del País Valencià a la Ribera Alta.
TRIAI	Triador, lloc on es trien el caps de bestiar. Molts procedeixen de Menorca.
TROBAT	Participi del verb trobar, aplicat a un infant trobat abandonat.
TUGORES (Togores)	Del llatí turgia, cabanes, cases rústiques.
TUR	Nom germànic. De Thuro, forma antiga de Thuring, de Turíngia.
TUR	Podria ser del substantiu tur, pedra calissa i porosa.
TUTZÓ	Nom d'un antic castell i monestir del Rosselló.
URGELL	Nom d'una extensa comarca de Catalunya occidental.
URREA	Topònim d'una vila aragonesa.

Llinatge	Etimologia i origen
VALENS	Nom de sant (Sant Valens, bisbe d'Avinyó, 525-586). Nom romà. Topònim francès d'un castell.
VALLBONA	Topònim català. Nom d'un poble de la Baixa Segarra, un altre del Pla d'Urgell i Pola de Vallbona (Camp de Llíria)
VALLCANERA (Vallcaneras)	Topònim català. Nom d'un poble de la Selva.
VALLÈS	Nom d'una gran comarca limítrofe amb el Pla de Barcelona. Alguns heraldistes el consideren originari de França i que s'establiren a Mallorca poc després de la conquesta, alguns diuen que a Inca i altres a Binissalem. Alguns el consideren originari de Navarra o de La Rioja.
VALLESPÍR	Antic comtat i actual comarca situada al nord de l'Empordà. N'hi ha que consideren que la casa pairal estava a Mondragón (Guipúzcoa). Comarca de la Catalunya nord.
VALLS	Topònim català. Nom d'una ciutat del Camp de Tarragona. A Mallorca està documentat al XIII.
VALLSECA	Originari de Catalunya i València. A Barcelona eren senyors de la torre de Vallseca.
VAQUER	Ofici. Guardià de vaques.
VERD	Nom de color.
VERDERA	Derivat de verd, aplicat a lloc de molta vegetació. Topònim català de l'Alt Empordà.
VERGER	Lloc abundant d'arbres i plantes, jardí.
VICH (Vic)	Topònim català. Nom d'una ciutat.
VIDAL	De Vital, nom de diversos sants. Nom d'arrel romànica però emprat per jueus. Del llatí vitalis (sa, fort).
VILA	Del nom comú vila (en llatí villa), nucli de població. Antigament casa de camp.
VILALLONGA	Topònim català. Nom de diversos pobles del Rosselló, del Vallespir, del Ripollès, de la Garrotxa...
VILANOVA	Topònim català. Nom d'un gran nombre de poblacions de Catalunya.
VILAR	Topònim català. Nom de diversos pobles catalans.
XAMENA	Del nom castellà de dona Xemena o Jimena. Venen d'Aragó a la conquesta.